

Punkter, der ikke ere egentlig væsentlige. Det ærede Medlem anvendte en Taktik, som for saa vidt syntes ret findrig. Han tog nemlig først fat paa den høitærede Krigsminister, dernæst paa den høitærede Conjeilspræsident og endelig paa de 7 Medlemmer i Udvalgets Mindretal; disse 9 blandede han sammen saaledes, at han fik en Yttring fra En lagt sammen med en Yttring fra en Anden, og saa rettede han nogle Salver mod alle disse 9 Personer. Snart anvendte han, hvad der forekommer mig, man kan kalde det groveste Skits, snart anvendte han en tæt Regn af de allerfineste Spidsprojektiler; han haabede saa, at det kunde lykkes, at maaste saa enten den One eller den Anden kunde blive truffen, og at det da maaste endog kunde komme til at se ud, som om de alle Ni vare faldne for de Argumenter, han rykkede frem med imod dem. Jeg kan ikke sige Andet, end at det ærede Medlem gjorde det paa en i mange Henseender snild og ret underholdende Maade. Der var Noget i den Maade, hvorpaa han fremstillede Sagen, der uvillkaarlig minde mig om det Indtryk, man faar, naar man staar overfor et stort Fyrværkeri. Det gjør et vist godt og behageligt Indtryk, naar man ser en Raket komme op og Brandere og Sværmere blive kastede ud baade til Oppe og til Benstre; men der er det Skjedelige ved Fyrværkeriet, at, naar det er forbi, saa staar man der, og saa ser det kun endnu meget mere sort ud end før; man har haabet at staa ligeoverfor Belysning, men staar kun i et fuldstændigt Mørke. Jeg fik et vist Indtryk af, at det var paa denne Maade, det ærede Medlem rykkede frem med sin Argumentation, og det gjør mig derfor ondt at maatte tilføje, at jeg ingenlunde kan godkjenne dem som rigtige og derfor selv bliver nødt til at belyse dem. Det ærede Medlem søgte saaledes navnlig at paavise, at der var Uoverensstemmelse mellem de enkelte Medlemmers Standpunkt nu og tidligere, og at der var slet væsentlig Forandring i den Opfattelse, som laa til Grund for deres Standpunkt. Denne Udtalelse undrede det mig for saa vidt at høre; thi jeg kan erindre, at det ikke er saamange Dage siden, vi behandlede et Lovforslag om Udskrivning af Heste til Hæren, og under Forhandlingen herom hævdede netop det ærede Medlem, at en Samstemning i et tidligere Udvalg slet ikke kunde være bindende for vedkommende Medlem. Jeg syntes nu, at, hvad der maatte være naturligt for ærede Medlemmer fra den ene Side, maatte ogsaa være naturligt for ærede Medlemmer fra den anden Side; men for Øvrigt skal jeg sige, at her er der slet ingen Slinger i Valsen. Her er der slet ikke nogen væsentlig Forandring i de vedkommende Medlemmers Opfattelse. Ærede Medlemmer ville allerede have hørt, hvorledes det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Navn) har viist, at det er en fuldstændig urigtig Paastand, naar man har anført, at der fra hans

Side var en forandret Opfattelse tilstede, og det Samme gjælder utvivlsomt overfor andre ærede Medlemmer. Egeledes er det sagt, at der var en forandret Opfattelse tilstede med Hensyn til Betydningen af en Befæstning ved Kjøbenhavn. Jeg skal med Hensyn hertil bringe i Erindring, at i den Betænkning, som blev afgiven af Mindretallet ifjor, staar der udtrykkelig, at der maatte gjøres Fordring paa et Befæstningsanlæg ved Kjøbenhavn, da dette var en Foranstaltning, som Mindretallet for sit Vedkommende satte i første Række. Denne Udtalelse svarer vel ikke til Ordene, men dog fuldstændig til Indholdet af Mindretallets Udtalelse i Mar; man kan godt spille den samme Melodi med enkelte smaa Variationer, og man har jo dog Lov til at iflæde den samme Tante med forskjellige Ord, naar det blot er utvivlsomt, at Tanken bliver den samme. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at vi nu havde forandret vor Opfattelse af Flaadens Betydning, og naar han tillagde os den Anskuelse, at vi vilde have, at Flaaden skulde være indskrænket til Kun at virke udenom Kjøbenhavn, saa tillægger det ærede Medlem os derved en Anskuelse, mod hvilken vi paa det Bestemteste maa protestere. Vi have udtrykkelig fremhævet, at Flaaden for en Del er bunden til Kjøbenhavn, saa længe som der ikke findes noget Befæstningsanlæg paa Middegrunden; men netop for at frigjøre Flaaden er det, at vi forlange et faadant, og det forlangende, som vi stille til Flaadens Udvikling, er netop det samme som det, der forlanges fra den ærede Ordførers Side, og det er derfor aldeles urigtigt, naar det ærede Medlem paastaar, at Kjøbenhavns Befæstning er det Æneste, som vi forlange. Det ærede Medlem fandt, at det vilde være mere loyalt af os, naar vi ligesom vilde sige, at Kjøbenhavns Befæstning var det Æneste, som vi vilde have. Jeg vil dertil svare det ærede Medlem, at han dog vistnok kjenner mig saameget, at han veed, at, naar jeg overhovedet taler og stiller Forlangender, saa siger jeg min Mening saa tydelig, at den vistnok baade kan forstås og ikke misforstås. Havde jeg den Anskuelse, som han antydede, saa vilde jeg ganske vist sige den, og saa vilde jeg ikke genere mig for at sige den, selv om jeg stod ganske ene med den; men jeg staar ikke og har aldrig staaet paa det Standpunkt, som han angiver som vort, og jeg tror ikke, at der er Noget af Mindretallet, som staar eller har staaet paa dette Standpunkt. Vi forlange nemlig vel Kjøbenhavns Befæstning som et Led af hele Forsvarssystemet, men det er ingenlunde det Æneste, som vi forlange. Der er mange andre Ting, vi forlange. Flaadens Udvikling er saaledes Noget, som vi altid have stillet fuldstændig Side om Side med Befæstningsanlagene. Naar det ærede Medlem kommer ind paa Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning, gjør han for Øvrigt en meget findrig taktisk Bevægelse over-